

РЕШЕНИЕ

№ 10480

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8251** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Строител“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], №58, офис 2, представлявано от управителя Я. Г. Ж. срещу Ревизионен акт №Р-22221722003385-091-001/24.03.2023г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и С. Д. М.- ръководител на ревизията, поправен с РАПРА №П-22221723079602-003-001/28.04.2023г., потвърден в срока по чл.156, ал.5 от ДОПК с Решение № 1035/26.07.2023г.на Директора на ОДОП-С..

В жалбата се сочи, че оспореният потвърдената му част е постановен при неправилно приложение на материалния закон и при нарушение на процедурните правила. Възразява се срещу изводите на данъчните органи, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по фактурите с доставчици „Танина Трейдинг“ ЕООД, „Миро Стар“ ЕООД и „Вейпинг Дистрибушън“ ЕООД, като се излагат аргументи за наличие на съответните доказателства за реално извършване на доставките на стоки и услуги по тези фактури. Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите с доставчици „Анадора“ ЕООД, „Христови Инвест“ ЕООД и „Строителна компания Брандера“ ЕООД, се излагат и допълнителни съображения свързани с представяне на доказателствата изискани от органите по приходите, като се възразява и срещу нарушаване на процедурата при изискването на тези доказателства. По отношение на допълнително определените задължения по ЗКПО по

фактури издадени от „Танина Трейдинг“ ЕООД, „Миро Стар“ ЕООД за м.01.2021г. до м.05.2021г., се възразява, че тези констатации на органите по приходите са базирани на невлязъл в сила и обжалван РД, а и че приложените доказателства сочат за реалност на доставките. За допълнително определените задължения по ЗКПО на Танина Т.“ ЕООД, „Миро Стар“ ЕООД през м.06.2021г. и за фактурите от „Анадора“ ЕООД, „Христови Инвест“ ЕООД е посочено, че определените допълнителни задължения се основават на констатациите в РА в частта му по ЗДДС и съответно възражението на дружеството са идентични с тези посочени по-горе. Прави се искане за отмяна на РА, като неправилен и незаконосъобразен. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Д., който поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания РА. Претендира присъждането на разноски по представения списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ С. чрез процесуалния си представител юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, с аргументи изложени в решението на Директора на ОДОП. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки в указания от съда срок.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221722003385-020-001/06.07.2022г., връчена на 20.07.2022г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.06.2021г. до 31.05.2022г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2021г.

Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221722003385-020-002/19.10.2022г., №Р-22221722003385-020-003/17.11.2022г., издадени от органа, възложил ревизията, е определен краен срок за приключване на ревизията до 16.12.2022г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221722003385-092-001/13.01.2023г. Във връзка с подадена молба е удължаван срока за подаване на писмено възражение срещу РД до 28.02.2023г. В определения срок не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221722003385-091-001/24.03.2023г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 10.04.2023г. С РА са били установени задължения по ЗДДС за внасяне в размер на 334 993,37 лв., в т.ч. за ДДС за периодите м. 06, м. 07, м. 09, м. 10.2021г., от м. 03 до м. 05.2022г. в размер на 197 231,76 лв. и лихви в размер на 21 553,33 лв., както и корпоративен данък за 2021г. в размер на 107 855,64 лв. и лихви в размер на 8 352,64лв. Задълженията в частта по ЗДДС са вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 197 231,76 лв. м. 06, м. 07, м. 09, м. 10.2021г., от м. 03 до м. 05.2022г. по фактури от „МИРО СТАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];

„ТАИНА Т.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „АНАДОРА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] поради липса на реално осъществени доставки на СМР и материали. Задължението за корпоративен данък е вследствие на извършено увеличение на декларирания финансов резултат за 2021г., на основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10 и чл. 16, ал. 4, т. 2 от ЗКПО със сумата от 1 172 694,97 лв. на непризнатите разходи, отчетени по фактури от горепосочените доставчици.

Ревизионният акт е обжалван изцяло по административен ред пред директора на Дирекция ОДОП- С.. С Решение № 1035/26.07.2023г. на Директора на ОДОП-С. РА в срока по чл.156, ал.5 от ДОПК е изцяло потвърден РА.

В хода на ревизията е установено, че основната дейност на дружеството през ревизирания период е свързана с извършване на строително-ремонтна дейност и през ревизираните периоди е разполагало с 82 строителни работници.

В хода на ревизията са извършени следните процесуални действия, а именно:

Връчено е Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ от „СТРОИТЕЛ“ ЕООД са изискани търговски и счетоводни документи, оборотни ведомости, аналитични извлечения от счетоводни сметки, издадените фактури от „МИРО СТАР“ ЕООД, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД, „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД, „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД, ТЕХНОМАКС БГ“ ЕООД, „ТИ ЕС ТИ ГРУП“ ЕООД, и съпровождащи доставките документи, справки и други. Исканите документи са представени.

Извършен е преглед на оригинали на счетоводни и търговски документи в счетоводството на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД, за което е съставен Протокол №1813336/15.12.2022г.

Извършени са насрещни проверки на доставчиците на дружеството, за резултатите от които са съставени Протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, описани в РД и приложени по преписката.

Във връзка с представени от доставчиците граждански договори, до лица посочени като страни в гражданските договори са изпратени ИПДПОЗЛ. Документи и обяснения са представили част от лицата, до които са изпратени ИШДПОЗЛ.

С Протокол №1813347/15.12.2022г. са били присъединени доказателства, събрани при предходна ревизия на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД, същите са описани в РД №Р-22002222002661-092-001/07.12.2022г.

Жалбоподателят е представил на данъчните органи към фактурите от „МИРО СТАР“ ЕООД, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД, „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД, „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД, ТЕХНОМАКС БГ“ ЕООД, „ТИ ЕС ТИ ГРУП“ ЕООД договори за строително-ремонтни работи на конкретни обекти, приемо-предавателни протоколи обр. 19, доказателства за осчетоводяване. Към договорите не са били приложени количествено-стойностни сметки.

При извършените насрещни проверки на „МИРО СТАР“ ЕООД, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД са представили към фактурите договори за строителство, приемо-предавателни протоколи обр. 19, договори и протоколи за закупени материали от предходни доставчици, доказателства за кадрова обезпеченост и за осчетоводяване. Ремонтните работи са свързани с ремонт

на сгради в Студентски град, ремонт на ет. 1 и коридор на Болница „Л.“, ремонт на учебни бази в С., Ч., местност Гюлечица, [община] и др.

След преценка на събраните доказателства- данъчните органи са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „МИРО СТАР“ ЕООД, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД, „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД, „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД общо в размер на 197 231,76 лв. и с отчетени разходи по тях в частта за корпоративен данък е увеличен финансовия резултат за 2021г., на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата от 1 172 694,97 лв. Фактурите, по които е отказан данъчен кредит, са основно с предмет на доставка извършени СМР и доставка на вложените материали по договори, предимно на обекти, собственост на СУ „Св. К. О.“ и са отразени от доставчиците в дневниците за продажби по ЗДДС на доставчиците за съответните периоди.

Органите по приходите са направили следните констатации:

1. Дружеството „МИРО СТАР“ ЕООД- е нямало назначени работници по трудов договор в ревизирания период. Представило е граждански договори с 6 лица, като същите са изискани и от лицата. След издаване на РД от К. В. Т. и Д. С. И. са представили гражданските договори сключени с „МИРО СТАР“ ЕООД. В обясненията си лицата са посочили, че са работили на обекти на фирмата и са получили уговореното възнаграждение на ръка.

От страна на „МИРО СТАР“ ЕООД на данъчните органи са били представени копия от протоколи от 10.05.2021г. и от 30.06.2021г., сключени на във връзка с договори за доверително управление на сметки между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД - доверител, „МИРО СТАР“ ЕООД - доверител и „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД /ново име „ГРОМАДЕ 2008“ ЕООД/, ЕИК[ЕИК] - довереник, с които страните уговарят разплащането на задълженията от „СТРОИТЕЛ“ ЕООД към „МИРО СТАР“ ЕООД.

Относно вложените материали при изпълнение на строително-ремонтните работи от доставчика са представени фактури без начислен ДДС, договори за доставка на строителни материали и протоколи с предходни доставчици „СТОУН ЛАЙН 07“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „УИШ БЮТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „НАНАТЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с аналитични регистри за осчетоводяване. Не са представени банкови извлечения за разплащане по същите. Констатирано е от органите по приходите, че представляващ на „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД, „СТОУН ЛАЙН 07“ ЕООД и „УИШ БЮТИ“ ЕООД е едно и също лице. Също така е взето в предвид, че предходните доставчици са deregистрирани по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС в предходни периоди, нямат подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО след 2016г., с които да декларират приходи и разходи за дейността си. „МИРО СТАР“ ЕООД и сочените предходни доставчици са квалифицирани в масивите на НАП като рискови дружества. „МИРО СТАР“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС от 14.06.2021г., след издаване на фактурите към „СТРОИТЕЛ“ ЕООД.

2. Дружеството „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е представило на данъчните органи тристранно подписани протоколи между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД - доверители и „МОБАЙЛ ЕКСПЕРТ 07“ ЕООД – довереник по договори за доверително управление на средства, фактури, договори и протоколи за закупени строителни материали от предходни доставчици „БУЛСОФСТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „4 НЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „АЛВЕСТА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „С ЕЙЧ ЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ВДФ БИЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], дневници на

сметки 401, 411, 601, 501, 703 и 4532; амортизационен план; копия на 8 граждански договори. Органите по приходите са установили, че предходните доставчици са регистрирани по ЗДДС, съответно фактурите от същите са без начислен данък. Договорите с „ВДФ БИЛД“ ЕООД са за извозване на строителни отпадъци и наем на строителна механизация. До предходните доставчици са изпратени искания за представяне на документи и обяснения, по които не са получени отговори. Същите са регистрирани по ЗДДС, не са подали ГДД по чл. 92 от ЗКПО за извършвана дейност и са рискови дружества.

Органите по приходите са връчили искания на лицата с граждански договори, сключени с „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за предоставяне на документи и писмени обяснения. Получили са отговори по част от тях. Констатирано било, че от „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не са били представени доказателства за начислени и изплатени възнаграждения на работници по трудови и граждански договори, за извършени разходи при тяхното транспортиране до обектите, книга за инструктаж за здравословни и безопасни условия на труд, присъствени книги. В тази връзка е било прието, че договорите с работници са съставени формално за целите на ревизията и „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не е разполагало с необходимия трудов ресурс за извършване на СМР.

3. Данъчните органи са установили, че за ревизираните периоди „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД е издало на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД 4бр. фактури, две за доставка на строителна техника и две са за извършени СМР. Дружеството е представило договори за СМР, приемо-предавателни протоколи, договори за доставка на строителна техника Valmet и каналокопателна машина T655III Trncher, приемо-предавателни протоколи за предаване на техниката, доказателства за произход на същата, дневници на сметки 304, 401, 411, 702, 703, 4532, справка за актуално състояние на трудови договори към 01.06.2021 г. за 39 лица на длъжност работник строителство, инвентаризационен опис на ДМА. Представени са доказателства, че техника е заведена от ревизираното дружество по сметка 204 „Машини и съоръжения“. Относно вложените материали за извършване на СМР е представена фактура №000001105/23.02.2022г. от предходен доставчик „ЗП КЪНСЪЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на стойност 20 215,00 лв. и приемо-предавателен протокол към нея. Не са представени доказателства за разплащане. Органите по приходите са констатирани, че „ЗП КЪНСЪЛТИНГ“ ЕООД е рисково дружество, регистрирано по ЗДДС от 08.12.2020г. и не е подавало ГДД за извършвана дейност. Данъчните органи са изпратили искане за представяне на обяснения и документи до „ЗП КЪНСЪЛТИНГ“ ЕООД, в отговор на което не са представени доказателства.

Изпратени били искания до Н. Г. Р., Г. Т. М. и Н. Ф. Низол, назначени във „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД по трудов договор. До приключване на проверката не са представени документи. Данъчните органи са констатирани, че по фактурите за извършени СМР и доставени материали не са налице доказателства за реално осъществени доставки, поради липса на необходимата кадрова и материална обезпеченост на доставчика. По двете фактури за доставка на строителна техника е прието, че доставките са извършени реално и е бил признато правото на данъчен кредит.

4. Изготвените от органите по приходите ИПДПОЗЛ с адресати: „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД; „АНАДОРА“ ЕООД и „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД са били връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. От тези дружества не са

представени документи. Данъчните органи са приели, че тези дружества нямат регистрирани трудови договори, не са подавали справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения и са deregистрирани по ЗДДС в периоди, следващи издаването на фактурите. Също така са посочили, че в дневниците си за покупки са декларирали фактури от рискови дружества.

Данъчните органи са посочили, че след издаване на РД са били получени по пощата писмени обяснения от лицата: Н. Х. М., К. Я. К., Г. С. С., Г. В. Т., Б. И. В., И. В. М., К. В. Т. и Д. С. И.. Към писмените обяснения лицата са приложени граждански договори, сключени с „МИРО СТАР“ ЕООД, „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД и „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Органите по приходите са направили следните констатации: представените обяснения са еднотипни; не съдържат данни за обектите на възложителя, на който са работили лицата, нито информация за видовете строително-монтажни и ремонтни дейности и размера на полученото възнаграждение. Приходните органи са приели, че в представените от „СТРОИТЕЛ“ ЕООД договори за възлагане на строително-ремонтни работи липсват посочване на уговорен конкретен размер на възнаграждението, доказателства за начина на калкулиране цената на услугите, по какви критерии са избрани изпълнителите и данни за водена търговска кореспонденция между възложителя и доставчиците.

Данъчните органи са приели, че „МИРО СТАР“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД, „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД не разполагат с необходимия трудов и материален ресурс за извършване на документираните строително-ремонтни услуги. Като са счели, че фактурите не отразяват реални доставки. Същевременно са отчетели, че през ревизирания период в „СТРОИТЕЛ“ ЕООД е имало назначени 82 лица, на длъжности „работници в строителството“, „работници подови настилки и облицовки“, „технически ръководител“, „монтажник“, „водопроводчик“, „технически изпълнител“ и др., били са закупувани строителни материали от действащи дружества, т.е. ревизираното лице притежава необходимата материална и кадрова обезпеченост самостоятелно да извърши ремонтните дейности. Прието е, че фактурирани доставки, не са извършени между страните, сочени като доставчик и получател, съответно ревизираното лице не може да не знае, че участва във фиктивно документираните доставки с цел получаване на данъчно предимство.

Въз основа на така установеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 197 231,76 лв., в. по издадени фактури от „МИРО СТАР“ ЕООД за м. 06 и м. 07.2021г. в размер на 26 941,87 лв.; по фактури от „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за м. 06 и м. 07.2021г. в размер на 10 501,36 лв.; по фактури от „АНАДОРА“ ЕООД за м. 09.2021г. и м. 05.2022г. в размер на

59 874,98 лв.; по фактури от „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД за м. 09 и м. 10.2021г. и м. 04.2022г. в размер на 14 850,86 лв.; по фактури от „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД за м. 03.2022г. в размер на 20 000,00 лв. и по фактури от „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД за м. 04 и м. 05.2022г. в размер на 65 062,69 лв.

След корекциите с РА е установено задължения за внасяне на ДДС в размер на 197 231,76 лв., ведно със съответните лихви в размер на 21 553,33 лв.

В частта по ЗКПО за 2021г. данъчните органи са извършили увеличение на декларирания финансов резултат на основание чл. 26, т. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата от 1 172 694,97 лв., представляваща непризнати разходи, отчетени по фактури от „МИРО СТАР“ ЕООД, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД и „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД. Органите по приходите са приели, че въпросните фактури не отразяват вярно стопанските операции и е налице отклонение от данъчно облагане.

Установено било, че за периода от м. 01.2021г. до м. 05.2021г. са били отчетените разходи общо в размер на 863 849,90 лв. по фактури, издадени от „МИРО СТАР“ ЕООД и „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Като е прието от приходните органи, че е налице липса на реални доставки, този извод е направен в РД №Р-22002222002661-092-001/07.12.2022г. Същият РД е издаден на „СТРОИТЕЛ“ при ревизия по ЗДДС за периодите от м. 11.2020г. до м. 05.2021г. и за корпоративен данък за 2020г. и е бил присъединен към настоящата ревизия с Протокол №1813347/15.12.2022г.

Данъчните органи не са признали и отчетените разходи за периодите от м. 06 до м. 12.2021г. по фактури, издадени от „МИРО СТАР“ ЕООД в размер на 134 708, 40 лв., по фактури от „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в размер на 52 506,79 лв., по фактури от „АНАДОРА“ ЕООД в размер на 53 155,37 лв. и по фактури от „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД в размер на 68 474,50 лв. или общо непризнатите разходи по фактурите от изброените доставчици са в размер на 1 172 694,97 лв.

Констатирано е било, че за 2021г. ревизираното дружество е декларирало данъчна печалба от 97 861,47 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 9 786,15 лв. Като през 2021г. дружеството е внесло авансови вноски в размер на 19 200,00 лв. След направените с РА корекции е установена данъчна печалба от 1 270 556,44 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 127 055,64 лв. Предвид направените авансови вноски в размер на 19 200,00 лв., е бил определен корпоративен данък за довносяне в размер на 107 855,64 лв. и лихва за забава в размер на 8 352,64 лв.

С жалба вх. №53-06-4189/21.04.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-652/26.04.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., „СТРОИТЕЛ“ ЕООД е обжалвал РА по административен ред. В срока по чл.156, ал.5 от ДОПК с Решение № 1035/26.07.2023г.на Директора на ОДОП-С. е бил изцяло потвърден РА.

Недоволни от РА „СТРОИТЕЛ“ ЕООД са сезирали АССГ с настоящата жалба. Със сезиращата съда жалба са приложени и приобщени към делото:

1. Заверени копия от документи представени от доставчика „АНАДОРА“ ЕООД- фактури с приложения, договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19 за фактури № [ЕГН]/06.09.2021г., [ЕГН]/06.09.2021г., [ЕГН]/06.09.2021г., [ЕГН]/11.03.2022г., [ЕГН]/05.05.2022г., [ЕГН]/09.05.2022г., [ЕГН]/11.05.2022г., [ЕГН]/13.05.2022г., [ЕГН]/16.05.2022г. и [ЕГН]/18.05.2022г.; фактури от предходни доставчици „С ЕЙЧ ЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ТЕХНОМАКС БГ“ ЕООД, „ЕФ-ДЖИ-АЙ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД, „УИШ БЮШИ“ ЕООД с приложени към тях приемо- предавателни протоколи акт обр.19; хронологични регистри по сметка 411, 503, 703 за „СТРОИТЕЛ“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „ЕФ-ДЖИ-АЙ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „С ЕЙЧ ЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „ТЕХНОМАКС БГ“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „УИШ БЮШИ“ ЕООД;

2. Заверени копия от документи представени от доставчика „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД- фактури с приложения, договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19 за фактури № [ЕГН]/05.04.2022г., [ЕГН]/04.04.2022г., [ЕГН]/15.10.2021г., [ЕГН]/13.10.2021г., [ЕГН]/12.10.2021г., [ЕГН]/13.09.2021г.; фактури от предходни доставчици „НАНАТЕКС“ ЕООД, „АЛВЕСТА“ ЕООД, „КИК ГРУП 2015“ ЕООД, с приложени към тях приемо- предавателни протоколи акт обр.19; хронологични регистри по сметка 411, 503, 703, 453/2 за „СТРОИТЕЛ“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „НАНАТЕКС“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „АЛВЕСТА“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „КИК ГРУП 2015“ЕООД;

3. Заверени копия от документи представени от доставчика „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД- фактури с приложения, договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19 за фактури № [ЕГН]/06.04.2022г., [ЕГН]/08.04.2022г., [ЕГН]/11.04.2022г., [ЕГН]/13.04.2022г.,

[ЕГН]/15.04.2022г., [ЕГН]/18.04.2022г., [ЕГН]/20.04.2022г.,
[ЕГН]/21.04.2022г., [ЕГН]/26.04.2022г., [ЕГН]/28.04.2022г.,
[ЕГН]/04.05.2022г., [ЕГН]/06.05.2022г., [ЕГН]/10.05.2022г.,
[ЕГН]/12.05.2022г., [ЕГН]/16.05.2022г., [ЕГН]/18.05.2022г.,
[ЕГН]/19.04.2022г., [ЕГН]/23.05.2022г., [ЕГН]/25.05.2022г.; фактури от
предходни доставчици „КЛИМАТ ТРЕЙД“ ЕООД, „ВЕЙПИНГ
ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, „НАДОМНО“ ЕООД, „УЛТРАМАРИН
МЕДИЯ КЪМПЪНИ“ ЕООД с приложени към тях приемо- предавателни
протоколи акт обр.19; хронологични регистри по сметка 411, 503 за
„СТРОИТЕЛ“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за
„КЛИМАТ ТРЕЙД“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за
„ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, хронологични регистри по
сметка 401 за „НАДОМНО“ ЕООД и хронологични регистри по сметка
401 за „УЛТРАМАРИН МЕДИЯ КЪМПЪНИ“ ЕООД.

По делото са приети и представени от жалбоподателя писмени
доказателства: потвърждение от управител на „АНАДОРА“ ЕООД
(л.697), Декларация от Н. А. Г. (л.698), Декларация от управител „УИШ
БЮШИ“ ЕООД (л.699), Декларация от управител „ЕФ ДЖИ АЙ
ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД (л.700), управител „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“
ЕООД (л.701), потвърждение от управител на „КИК ГРУП 2015“ ЕООД
(л.702), Декларация от управител „АЛВЕСТА“ ЕООД (л.703), Декларация
от управител „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД (л.704),
Декларация от управител „КЛИМАТ ТРЕЙД“ ЕООД (л.704),
потвърждение от управител на „НАДОМНО“ ЕООД (л.706).; опис на
счетоводни операции в лева по сметка 401-доставици, в кореспонденция
със сметки 602/3 Разходи за външни услуги от подизпълнители и сметка
453/1-начислен ДДС при покупките за 2021г.; опис на счетоводни
операции в лева по сметка 411-клиенти, в кореспонденция със сметки 703
приходи от продажби и услуги и сметка 453/2-начислен ДДС при
продажбите за 2021г.; карта на сметките в лева за счетоводна сметка
453/2- начислен ДДС при продажбите за 2021г.; справка за актуалното
състояние на действащите трудови договори на към 31.12.2021г.
„СТРОИТЕЛ“ ЕООД; аналитичен регистър на сметка 703 - приходи от
продажби и услуги в кореспонденция със сметка 411-клиенти за 2022г.;
аналитичен регистър за сметка 453/2 –ДДС при продажбите за 2022г.;
заверено копие от договор за строителство от 02.08.2021г. с „ХРИСТОВИ
ИНВЕСТ“ ЕООД; справка за услугов поток; обяснение от „СТРОИТЕЛ“
ЕООД.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, от заключението
на която се установява следното:

Направен е анализ на наличните документи по делото съпровождащи процесите сделки, които са обобщени и посочени в табличен вид.

Относно извършване на плащанията по процесните фактури, са били представени на вещото лице договори за доверително управление на средства, като е посочено:

1. От 28.11.2019г. Договор за доверително управление на средства между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД (доверител) и „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД (довереник) с предмет целево управление на предоставени от доверителя „СТРОИТЕЛ“ ЕООД парични средства. В чл.6 на договора е посочено, че дължимото възнаграждение от доверителя към довереника е в размер на 0,1% от представените за управление средства; Протокол от 30.06.2021г. сключен тристранно между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД; „МИРО СТАР“ ЕООД и „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД, с който страните удостоверяват следното: Към 30.06.2021г. „СТРОИТЕЛ“ ЕООД има задължения към доставчика 365 766,02лв. в общ размер с вкл. ДДС по следните фактури : [ЕГН]/26.04.2021г. = 62 988,90лв. [ЕГН]/17.05.2021г.=38 184,17лв. [ЕГН]/31.05.2021г.=102 942,86лв. [ЕГН]/08.06.2021г.=49 210,22лв. [ЕГН]/09.06.2021г.=23 015,40лв. [ЕГН]/10.06.2021г.=19 314,47лв. [ЕГН]/11.06.2021г.= 8 960,00лв. [ЕГН]/12.06.2021г.=21 150,00лв. Довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД потвърждава, че към датата на подписване на протокола – 30.06.2021г. дружеството „СТРОИТЕЛ“ ЕООД има налични и разполагаеми средства в размер на 531 171,49лв. в доверителни сметки в „Юробанк“ АД (изрично описани и номерата на двете банкови сметки в протокола). Доверителят „СТРОИТЕЛ“ ЕООД нарежда на довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД със собствените му средства в размер на 365 766,02лв. да изплати задълженията му към доставчика „МИРО СТАР“ ЕООД по гореописаните фактури. Довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД предоставя на Доверителя „МИРО СТАР“ ЕООД сумата 365 766,02лв., с което „МИРО СТАР“ ЕООД в качеството си на изпълнител по Договор за СМР потвърждава, че е получил от Възложителя „СТРОИТЕЛ“ ЕООД сумата в размер на 365 766,02лв., с което „СТРОИТЕЛ“ ЕООД е изплатил изцяло задълженията си към него по фактурите, описани по – горе. Доверителя „МИРО СТАР“ ЕООД предава на Довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД, а той приема средствата в размер на 365 766,02лв. да останат в доверителните сметки по партидата на „МИРО СТАР“ ЕООД и да се управляват съгласно Договора за управление на средствата, сключен между Довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД и доверителя „МИРО СТАР“ ЕООД.

2. Протокол от 02.08.2021г. сключен тристранно между „СТРОИТЕЛ“

ЕООД; „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД, с които страните удостоверяват следното: Към 02.08.2021г. „СТРОИТЕЛ“ ЕООД има задължения към доставчика 165 232,91лв. в общ размер с вкл. ДДС по следните фактури №: [ЕГН]/15.03.2021г.=13874,39лв.; [ЕГН]/17.03.2021г.=38098,63лв.; [ЕГН]/31.03.2021г.=50251,04лв.; [ЕГН]/09.06.2021г.=25262,45лв.; [ЕГН]/09.06.2021г.=1082,23лв.; [ЕГН]/17.06.2021г.=5038,52лв.; [ЕГН]/21.06.2021г.=10895,69лв.; [ЕГН]/28.06.2021г.=11329,26лв.

Довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД потвърждава, че към датата на подписване на протокола – 02.08.2021г. дружеството „СТРОИТЕЛ“ ЕООД има налични и разполагаеми средства в размер на 165 404,97лв. в доверителни сметки в „Юробанк“ АД (изрично описани и номерата на двете банкови сметки в протокола). Доверителят „СТРОИТЕЛ“ ЕООД нарежда на довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД със собствените му средства в размер на 165 232,91лв. да изплати задълженията му към доставчика „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД по гореописаните фактури от довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД предоставя на Доверителя „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД сумата 165 232,91лв., с което „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в качеството си на изпълнител по Договор за СМР потвърждава, че е получил от Възложителя „СТРОИТЕЛ“ ЕООД сумата в размер на 165 232,91лв., с което „СТРОИТЕЛ“ ЕООД е изплатил изцяло задълженията си към него по фактурите, описани по – горе. Доверителя „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД предава на Довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД, а той приема средствата в размер на 165 232,91лв. да останат в доверителните сметки по партидата на „Тайна трейдинг“ ЕООД и да се управляват съгласно Договора за управление на средствата, сключен между Довереника „МОБАЙЛ ЕКСПОРТ 07“ ЕООД и доверителя „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД.

Заклучението на експертизата сочи, че получените услуги по процесите фактури са използвани в икономическата дейност на дружеството жалбоподател и са участвали в осъществяването на последващи облагаеми доставки от страна на "СТРОИТЕЛ" ЕООД, които последващи сделки са документирани с фактури, които подробно са описани в последната колона на представената таблица.

Констатирано е, че при извършена съпоставка между съпроводителните документи към сделките (процесите такива и последващите), че е налице съответствие на количеството и вида на услугите, които са отразени във фактурите, с количествата и вида на услугите, отразени в съпътстващите ги документи.

При извършен от вещото лице анализ на справка на доставчиците по

счетоводна сметка 401 „Доставчици” за 2022г., състояща се от 240 листа се установява, че общо доставките за периода 2022г. са 2794 броя, за което има записвания по три реда за една доставка, като общо редовете в справката на всички доставчици са 8382 реда, а процесите доставки за 2022г., като брой са общо 30 броя (в т.ч. 7 броя сделки с доставчик „АНАДОРА“ ЕООД; 2 броя сделки с доставчик „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД; 2 броя сделки с доставчик „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и 19 броя сделки с доставчик „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БАНДЕРА“ ЕООД).

Вещото лице не е установило различен начин на документиране, нито отчитане между доставките по процесите сделки и начина на работа с останалите дружества доставчици на жалбоподателя.

Видно от представена счетоводна справка на жалбоподателя - ОПИС на счетоводна операции за периода от 01.01.2021г. до 31.01.2021г., се установява, че: записванията по кредита на счетоводна сметка 703”Приходи от продажби” за 2021г. възлизат на 5 921 418,85лв. записванията по кредита на счетоводна сметка 4532 ”Начислен ДДС продажби” за 2021г. възлизат на 1 184 283,77лв. Представена е при проверка на място в счетоводството на жалбоподателя счетоводна сметка от група 70 ”Приходи от продажби” за 2022г., от която се установява, че общия размер на реализираните приходи за 2022г. на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД е в размер на 8 169 415лв. Анализ по видове продажби вече може да се направи, защото в син класьор към делото е предоставена счетоводна справка, от която се установяват в кореспонденция на сметка 411 “Клиенти“ и отделните счетоводни сметки от група 70 - например 703 “Приходи от продажби на услуги“, от която се проследява, че за периода 2022г. приходите от продажби на услуги (осчетоводени по сметка 703 “Приходи от продажби на услуги“) на жалбоподателя са в размер на 8 169 415,60лв. От представените в син класьор счетоводни справки по години на счетоводна сметка 4532 ”Начислен ДДС продажби” за 2022г., за да може да се проследи размера на начисления от страна на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД - се установи от експертната, че за 2022г. е начислен ДДС продажби в размер на 1 418 449,15лв., а за 2021г. е начислен ДДС продажби в размер на 1 184 283,77лв.

В експертната в табличен вид е посочена информация за средносписъчния състав на служителите на жалбоподателя по години и от какви категории работници и служители се състои и актуалните трудови договори на служителите и работниците.

Вещото лице е установило, че:

1. При доставчика „АНАДОРА“ ЕООД по повод издадените фактури към

„СТРОИТЕЛ“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 411 “Клиенти“ Кредит счетоводна сметка 703 “Приходи от продажба на услуги“ Кредит счетоводна сметка 4532 “Начислен ДДС продажби“. За получените плащания от „СТРОИТЕЛ“ ЕООД по процесиите сделки в счетоводството на „АНАДОРА“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 503 “Разплащателна сметка в лева“ Кредит счетоводна сметка 411 “Клиенти“. При доставчика „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД по повод издадените фактури към „СТРОИТЕЛ“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 411 “Клиенти“, Кредит счетоводна сметка 703 “Приходи от продажба на услуги“, Кредит счетоводна сметка 4532 “Начислен ДДС продажби“. За получените плащания от „СТРОИТЕЛ“ ЕООД по процесиите сделки в счетоводството на „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 503 “Разплащателна сметка в лева“, Кредит счетоводна сметка 411 “Клиенти“. При доставчика Строителна компания Брандера по повод издадените фактури към „СТРОИТЕЛ“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 411 “Клиенти“, Кредит счетоводна сметка 703 “Приходи от продажба на услуги“, Кредит счетоводна сметка 4532 “Начислен ДДС продажби“. За получените плащания от „СТРОИТЕЛ“ ЕООД по процесиите сделки в счетоводството на „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ са взети следните счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 503 “Разплащателна сметка в лева“, Кредит счетоводна сметка 411 “Клиенти“.

2. При доставчика „АНАДОРА“ ЕООД има сключени договори между дружеството и „СТРОИТЕЛ“ ЕООД, които са посочени в табличен вид. Направен е извод, че при доставчика „АНАДОРА“ ЕООД има осчетоводени разходи от следните подизпълнители: „С ЕЙЧ ЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ТЕХНОМАКС БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „УИШ БЮШИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ЕФ ДЖИ АД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Видно от прегледаните документи се установява от настоящата експертиза, че взетите счетоводни операции при доставчика „АНАДОРА“ ЕООД съответстват на изискванията на закона за счетоводството и счетоводните стандарти.

3. При доставчика „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД има сключени договори между дружеството и „СТРОИТЕЛ“ ЕООД, които са посочени в табличен вид. Направен е извод, че при доставчика „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД има осчетоводени разходи от следните подизпълнители: „НАНАТЕКС“ ЕООД, „КИК ГРУП 15“ ЕООД; „АЛВЕСТА“ ЕООД.

Видно от прегледаните документи се установява от настоящата експертиза, че взетите счетоводни операции при доставчика „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД съответстват на изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти.

4. При доставчика „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД има сключени договори между дружеството и „СТРОИТЕЛ“ ЕООД през 2022г., които са договорени ремонти в сгради на СУ“Св.К. О.“, както са посочени в табличен вид. Направен е извод, че при доставчика „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД има осчетоводени разходи от следните подизпълнители: „ КЛИМАТ ТРЕЙД“ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „НАДОМНО“ ЕООД ЕИК[ЕИК]; „УЛТРАМАРИН МЕДИЯ КЪМПЪНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. От обяснения на счетоводителя на „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД се установи, че подизпълнителите са осигурили персонал за изпълнение на договореното. Видно от прегледаните документи се установява от настоящата експертиза, че взетите счетоводни операции при доставчика „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД съответстват на изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти.

5. При доставчика „МИРО СТАР“ ЕООД по повод издадените фактури към „СТРОИТЕЛ“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 411 “Клиенти“, Кредит счетоводна сметка 703 “Приходи от продажба на услуги“, Кредит счетоводна сметка 4532 “Начислен ДДС продажби“. За получените плащания от „СТРОИТЕЛ“ ЕООД по процесите сделки в счетоводството на „МИРО СТАР“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 503 “Разплащателна сметка в лева“, Кредит счетоводна сметка 411 “Клиенти“. По повод процесите сделки от доставчика „МИРО СТАР“ ЕООД са посочени в табличен вид придружителните документи.

При доставчика „МИРО СТАР“ ЕООД има осчетоводени разходи от следните подизпълнители: „НАНАТЕКС“ ЕООД; „СТОУН ЛАЙН 07“ ЕООД; У. Б. ЕООД. Видно от прегледаните документи се установява от настоящата експертиза, че взетите счетоводни операции при доставчика М. СТАР ЕООД съответстват на изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти.

6. При доставчика ТАЙНА Т. ЕООД по повод издадените фактури към СТРОИТЕЛ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит сметка 411 “Клиенти“, Кредит сметка 703 “Приходи от продажба на услуги“, Кредит сметка 4532 “Начислен ДДС продажби“. За получените плащания от СТРОИТЕЛ ЕООД по процесите

сделки в счетоводството на ТАЙНА Т. ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит сметка 503 "Разплащателна сметка в лева", Кредит сметка 411 "Клиенти".

По повод процесите сделки от доставчика ТАЙНА Т. ЕООД са посочени в табличен вид придружителните документи.

7. При доставчика ТАЙНА Т. ЕООД има осчетоводени разходи от следните подизпълнители: АЛВЕСТАЕООД; БУЛСОФСТРОЙ ЕООД; С Е. ЕЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД; 4 НЕТ ЕООД; ВДФ БИЛД ЕООД. Видно от прегледаните документи се установява от настоящата експертиза, че взетите счетоводни операции при доставчика ТАЙНА Т. ЕООД съответстват на изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти.

Относно това дали са налице плащания по процесните фактури в експертизата е посочено:

От 28.11.2019г. Договор за доверително управление на средства между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД (доверител) и „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД (довереник) с предмет целево управление на предоставени от доверителя „СТРОИТЕЛ“ ЕООД парични средства. В чл.6 на договора е посочено, че дължимото възнаграждение от доверителя към довереника е в размер на 0,1% от представените за управление средства. От протокол от 30.06.2021г. сключен тристранно между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД; „МИРО СТАР“ ЕООД и „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД, с който страните удостоверяват следното: Към 30.06.2021г. „СТРОИТЕЛ“ ЕООД има задължения към доставчика 365 766,02лв. в общ размер с включен ДДС по следните фактури: [ЕГН]/26.04.2021г. = 62 988,90лв.; [ЕГН]/17.05.2021г. =38 184,17лв.; [ЕГН]/31.05.2021г. = 102 942,86лв.; [ЕГН]/08.06.2021г. = 49 210,22лв.; [ЕГН]/09.06.2021г. = 23 015,40лв.; [ЕГН]/10.06.2021г. = 19 314,47лв.; [ЕГН]/11.06.2021г. = 48 960,00лв.; [ЕГН]/12.06.2021г. =21 150,00лв. Довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД потвърждава, че към датата на подписване на протокола – 30.06.2021г. дружеството „СТРОИТЕЛ“ ЕООД има налични и разполагаеми средства в размер на 531 171,49лв. в доверителни сметки в Ю. АД (изрично описани и номерата на двете банкови сметки в протокола). Доверителят „СТРОИТЕЛ“ ЕООД нарежда на довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД със собствените му средства в размер на 365 766,02лв. да изплати задълженията му към доставчика „МИРО СТАР“ ЕООД по гореописаните фактури. Довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД предоставя на Доверителя М. стар ЕООД сумата 365 766,02лв., с което „МИРО СТАР“ ЕООД в качеството си на изпълнител по Договор за СМР потвърждава, че е получил от Възложителя „СТРОИТЕЛ“ ЕООД

сумата в размер на 365 766,02лв., с което „СТРОИТЕЛ“ ЕООД е изплатил изцяло задълженията си към него по фактурите, описани по – горе. Доверителя „МИРО СТАР“ ЕООД предава на Довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД, а той приема средствата в размер на 365 766,02лв. да останат в доверителните сметки по партидата на „МИРО СТАР“ ЕООД и да се управляват съгласно Договора за управление на средствата, сключен между Довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД и доверителя „МИРО СТАР“ ЕООД.

От протокол от 02.08.2021г. сключен тристранно между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД; „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД, с който страните удостоверяват следното: Към 02.08.2021г. „СТРОИТЕЛ“ ЕООД има задължения към доставчика 165 232,91лв. в общ размер с вкл. ДДС по следните фактури: [ЕГН]/15.03.2021г.=13874,39лв.; [ЕГН]/17.03.2021г.=38098,63лв.; [ЕГН]/31.03.2021г.=50251,04лв.; [ЕГН]/09.06.2021г.=25262,45лв.; [ЕГН]/09.06.2021г.=1082,23лв.; [ЕГН]/17.06.2021г.=5038,52лв.; [ЕГН]/21.06.2021г.=10895,69лв.; [ЕГН]/28.06.2021г =11329,26лв.

Довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД потвърждава, че към датата на подписване на протокола – 02.08.2021г. дружеството „СТРОИТЕЛ“ ЕООД има налични и разполагаеми средства в размер на 165 404,97лв. в доверителни сметки в Ю. АД (изрично описани и номерата на двете банкови сметки в протокола). Доверителят „СТРОИТЕЛ“ ЕООД нарежда на довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД със собствените му средства в размер на 165 232,91лв. да изплати задълженията му към доставчика „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД по гореописаните фактури о довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД предоставя на Доверителя „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД сумата 165 232,91лв., с което „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в качеството си на изпълнител по Договор за СМР потвърждава, че е получил от Възложителя „СТРОИТЕЛ“ ЕООД сумата в размер на 165 232,91лв., с което „СТРОИТЕЛ“ЕООД е изплатил изцяло задълженията си към него по фактурите, описани по – горе. Доверителя „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД предава на Довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД, а той приема средствата в размер на 165 232,91лв. да останат в доверителните сметки по партидата на „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ЕООД и да се управляват съгласно Договора за управление на средствата, сключен между Довереника „МОБАЙЛ ЕСКОРТ 07“ ЕООД и доверителя „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД.

Относно кадровата обезпеченост на доставчиците:

От счетоводството на М. СТАР ЕООД са представени следните граждански договори: от дата 16.03.2020г. между К. В. Т. (изпълнител) и

М. СТАР ЕООД (възложител) с предмет СМР на обекти на възложителя за сумата 500лв.; от дата 16.03.2020г. между И. В. М. (изпълнител) и М. СТАР ЕООД (възложител) с предмет СМР на обекти на възложителя за сумата 500лв.; от дата 16.03.2020г. между Д. И. А. (изпълнител) и М. СТАР ЕООД (възложител) с предмет СМР на обекти на възложителя за сумата 500лв.; от дата 16.03.2020г. между И. Ф. З. (изпълнител) и М. СТАР ЕООД (възложител) с предмет СМР на обекти на възложителя за сумата 500лв.; от дата 16.03.2020г. между К. В. Х. (изпълнител) и М. СТАР ЕООД (възложител) с предмет СМР на обекти на възложителя за сумата 500лв.; от дата 16.03.2020г. между Д. С. И. (изпълнител) и М. СТАР ЕООД (възложител) с предмет СМР на обекти на възложителя за сумата 500лв.

По обяснения на счетоводителя на „АНАДОРА“ ЕООД се установи, че подизпълнителите са осигурили персонал за изпълнение на договореното. От счетоводството на „ТАЙНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД са представени следните граждански договори: от дата 15.10.2020г. между К. Я. К. (изпълнител) и „ТАЙНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД (възложител) с предмет строително - монтажни работи за сумата 520лв.; от дата 15.10.2020г. между Г. А. С. (изпълнител) и „ТАЙНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД (възложител) с предмет строително - монтажни работи за сумата 520лв.; от дата 15.10.2020г. между Г. С. С. (изпълнител) и „ТАЙНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД (възложител) с предмет строително - монтажни работи за сумата 520лв.; от дата 15.10.2020г. Между Н. Х. М. (изпълнител) и „ТАЙНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД (възложител) с предмет строително - монтажни работи за сумата 520лв.; от дата 15.10.2020г. между Б. И. В. (изпълнител) и „ТАЙНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД (възложител) с предмет строително - монтажни работи за сумата 520лв.; от дата 15.10.2020г. между Г. В. Т. (изпълнител) и „ТАЙНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД (възложител) с предмет строително - монтажни работи за сумата 520лв.

Относно техническата обезпеченост на доставчиците: Видно от предоставения А. план на „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД към 30.06.2021г. се установява, че този доставчик е имал следните активи: Комбиниран багер; валяк Bomag BW 100; Фугорез CIMEX FS 450; Асфалтополагач DEMAG DF 60P; мулчираща машина.

Относно това дали процесните фактури участ вали ли са във формирането на финансовия резултат на дружеството - жалбоподател по реда на ЗКПО за финансовата 2021г., по какъв начин са осчетоводени те и намерили ли са отражение в подадената ГДД за периода, е прието, че процесните фактури са осчетоводени по разходните сметки от група 60 “Разходи по икономически елементи“, след което счетоводните сметки от групата са

приключени със счетоводна сметка 611 “Разходи за основната дейност“, която от своя страна се приключва със счетоводните сметки от група 70ж “Приходи от дейността“ и това участва във формирането на финансовия резултат на дружеството - жалбоподател по реда на ЗКПО. Респективно разходните фактури са намерили отражение върху финансовия резултат на жалбоподателя и са отразени в ГДД за периода.

Въз основа на прегледаните документи, както и осчетоводяванията на процесите фактури, не е установено да има нарушения на ЗКПО, ЗСч и приложимите счетоводни стандарти при отразяването им.

Не е установено липса на първични счетоводни документи.

Не е установено отчитане на разходи не свързани с икономическата дейност на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният №Р-22221722003385-091-001/24.03.2023г., е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената

сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпреденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

Атакувания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл следва да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По приложението на материалния закон:

По ЗДДС:

По отношение на материалната законосъобразност на РА, във връзка с констатациите на органите по приходите за липсата на реалност на доставките, следва да се посочи в принципен план, че:

Правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав, който поражда правните си последици само ако са налице всички негови елементи. Това право е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Като доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка следва да се базира на: установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи, дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на

ревизионното производство. Като в тежест на ревизираното лице е да докаже, реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит. От своя страна, съдът следва да направи преценка, дали изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност и като такъв, при настъпването му остават следи и за него са налични доказателства. Доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Според съдебния състав, в настоящото производство са налични нужния обем доказателства сочещи съществуването на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит, в тази връзка и изводите на органите по приходите се явяват незаконосъобразни. От събраните писмени доказателства и приетата по дело съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че всички фактури и съпровождащи документи относно спорните доставки се съхраняват от ревизираното лице и са надлежно счетоводно отразени в неговото счетоводство.

Изводите на данъчните органи за фиктивност на доставките за спорните фактури с доставчик „МИРО СТАР“ ЕООД, с които е отказано признаване правото на данъчен кредит в общ размер на 23869,83лв. се базират на няколко обстоятелства: липса на кадрови и материален капацитет за извършване на доставките, липсата на доказателства за придобиване на материалите и за заплащане по доставките; непредоставяне на информация от страна на доставчика как е формирана на цената на услугата и нейните елементи, кои лица и на кой обект са извършвали дейности и за какъв период от време; че доставчика в периода на издаване на процесните фактури е декларирал покупки на стоки и услуги единствено от лица включени ИМ на НАП „риск“. Направени са изводи, че „МИРО СТАР“ ЕООД участва в схема за префактуриране и няма доказателства, че е доставчик по облагаемите доставки по смисъла на ДДС. Прието е, че издателят на процесните фактурите непритежава възможност за извършване на доставките. Като се приема, че само документално са оформени спорните доставки, без същите да са били реално извършени. Направени са изводи, че „МИРО

СТАР“ ЕООД участва в схема за префактуриране и няма доказателства, че е доставчик по облагаемите доставки по смисъла на ДДС. Прието е, че издателят на процесните фактури не притежава възможност за извършване на доставките. Като се приема, че само документално са оформени спорните доставки, без същите да са били реално извършени.

Според съдебния състав тези изводи са напълно произволни и не почиват на събраните по делото доказателства.

Мотивите в РА относно кадровата и техническа обезпеченост на доставчика са в противоречие с принципните мотиви на Решението на СЕС по дело С-18/13, съгласно които само по себе си, за да се откаже признаване на правото на приспадане, не е достатъчно да липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика, нито разходите в счетоводната им документация да са неоправдавани или в някои документи да липсват подписи на посочените като доставчици лица. Необходимо е, тези обстоятелства да сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите, да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама. В конкретния случай, не се доказва участие на ревизираното лице в данъчна измама, не са установени обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от някой от преките му доставчици. При това положение съобразно практиката на СЕС в Решение от 21.06.2012г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11- е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА.

Сред доказателствата за реалното извършване на доставките са наличието на договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19, които документално съответстват на всяка една от оцените фактури, тяхното надлежно осчетоводяване както при доставчика, така и при получателя, наличното на разплащането по издадените фактури- установено и в изготвената ССЕ, чрез Договор за доверително управление на средства между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД и „МОБАЙЛ - ЕКСПОРТ 07“ ЕООД с предмет целево управление на предоставени от доверителя „СТРОИТЕЛ“ ЕООД парични средства и протокол от 30.06.2021г. сключен тристранно между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД; „МИРО СТАР“ ЕООД и „МОБАЙЛ - ЕКСПОРТ 07“ ЕООД, с който страните удостоверяват извършване на плащанията по спорните фактури. Няма съмнение, че движението на парични средства, следва да е предприето на правно основание, в разглеждания случай - като заплащане договорената цена на доставките. В тази връзка се установява, че са

налице доказателства за извършени плащания по фактурите, които са надлежно осчетоводени, т.е. цената по договорите и издадените фактури е платена, поради което следва да се приеме, че с осъществяването на дължимата престация- е налице дължимо плащане на законно основание по издадени фактури за услуги.

Относно твърдението на органите по приходите, че „МИРО СТАР“ ЕООД в периода на издаване на процесните фактури е декларирал покупки на стоки и услуги единствено от лица включени ИМ на НАП „риск“, следва да се посочи, че това обстоятелство първо не е доказано по надлежен ред в производството от страна на ответника, а и същото не може да обуслови извод за фиктивност на доставките, тъй като дори и да се приеме, че определена група търговски субекти са с рисков данъчен профил, това не може да доведе до единствен възможен извод, че всички извършени от тези субекти доставки са фиктивни. В случая не са ангажирани доказателства, че конкретните доставки не са осъществени.

Важно е да се отбележи, че всички разглеждани фактури са пряко свързани с извършваната икономическа дейност на ревизираното лице през процесните периоди.

Предвид на констатацията за редовност на воденото счетоводство на жалбоподателя и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да бъде прието, че разглежданите писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочен в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. При това положение, не следва да има съмнение, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в подкрепа становището на жалбоподателя за реалност на извършената доставка.

Твърдението на органа по приходите -за липса на реално изпълнение на предмета на фактурираните услуги, представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание. Според правото на Съюза- не е пречка, държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание за част от данъчна измама - Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010г. по дело C-285/09, § 48 и 49. Предвид на което, съдът, съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик, следва да провери налице ли е измама или злоупотреба при издаването им.

По настоящия случай, не се установяват обективни данни, въз основа на които може да се заключи, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделките, с които обосновава правото си на приспадане, са

част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Това обосновава изводът, че с обжалвания РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит. В този смисъл е Решение от 11 май 2006г. по дело С-384/04 и Решение от 21 февруари 2008г. по дело С-271/06. В конкретния случай, не се доказва участие на ревизираното лице в данъчна измама, не са установени обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от някой от преките му доставчици. При това положение съобразно практиката на СЕС в Решение от 21.06.2012г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА. В доказателствена тежест на ответника е да установи наличието на данъчна измама. Неангажирането на никакви доказателства за това води и до еднозначния извод, че ревизираното лице неправилно е било санкционирано, с отказ да му се признае спорното право.

Нещо повече - изрично в практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) се приема, че установяването на фактите пряко свързани с ресурсната и кадрова обезпеченост на доставчика е в доказателствена тежест на ревизиращия орган, което правило се извлича при тълкуването на чл.168б."а", чл.178б."а", чл.220, т.1, чл.226 и чл.273 на Директива 2006/112/ ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на ДДС, както и че на получателя по доставките не може да му се възлага в тежест да установява дали неговия доставчик е имал обезпеченост (в случая кадрова) за изпълнение на спорните дейности. Недекларирането на наети работници или тяхната квалификация е застъпено в решение по дело С-324/11 (Gabor Toth) и според него Директива 2006/112/ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници или тяхната квалификация, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Констатации в тази насока не са изтъкнати от приходната администрация. В обобщение, съдът намира, че органите по приходите неоснователно и в противоречие с материалния закон са отказали да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по фактурите, издадени от

„МИРО СТАР“ ЕООД.

Изводите на данъчните органи за фиктивност на доставките за спорните фактури с доставчик „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, с които е отказано признаване правото на данъчен кредит в общ размер на 10501,36лв. се базират на няколко обстоятелства: липса на кадрови и материален капацитет за извършване на доставките, липсата на доказателства за извършено плащане; не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и как е достигнало до заплащане именно на тази цена; прието е, че са представили фактури, договори и протоколи от предходни доставчици за закупени материали, необходими за влягане при изпълнение на ремонтните работи, като тези фактурите са без ДДС предвид обстоятелството, че предходните доставчици са deregистрирани в предшествашки периоди по инициатива на орган по приходите. Същите дружества нямат подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО и не са декларирали приходи и разходи от извършвана дейност. В масивите на НАП не са налице данни за притежавани от предходните доставчици обекти, складове, персонал. Относно закупените от преките доставчици строителни материали, вложени при изпълнение на отчетените дейности, не са налице доказателства за място на натоварване, транспортиране и обекта, на който са разтоварени и предадени.

Направени са изводи, че ревизираното лице не е могло да не знае, че участва в привидна доставка на материали и услуги и поради това е прието, че следва да бъде отказано право на данъчен кредит.

Според съдебния състав тези изводи са напълно произволни и не почиват на събраните по делото доказателства.

Сред доказателствата за реалното извършване на доставките са наличието на договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19, които документално съответстват на всяка една от оценените фактури, тяхното надлежно осчетоводяване както при доставчика, така и при получателя, наличното на разплащането по издадените фактури- установено и в изготвената ССЕ, от протокол от 02.08.2021г. сключен тристранно между „СТРОИТЕЛ“ ЕООД; „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „МОБАЙЛ - ЕКСПОРТ 07“ ЕООД, с които страните удостоверяват извършване на плащанията по спорните фактури. Няма съмнение, че движението на парични средства, следва да е предприето на правно основание, в разглеждания случай - като заплащане договорената цена на доставките. В тази връзка се установява, че са налице доказателства за извършени плащания по фактурите, които са надлежно осчетоводени, т.е. цената по договорите и издадените фактури е

платена, поради което следва да се приеме, че с осъществяването на дължимата престация- е налице дължимо плащане на законно основание по издадени фактури за услуги. В тази връзка не се споделят изводите на данъчните органи, които са приели, че липсва извършено плащане по процесните фактури, тъй като дружеството „МОБАЙЛ - ЕКСПОРТ 07“ ЕООД (с ново име „ГРОМАДЕ 2008“ ЕООД) е било регистрирано по ЗДДС на 22.05.2017г. и deregистрирано на 06.12.2018г., а на регистрирания адрес не е бил установен управител или упълномощено лице. Отново, съдът приема, че се касае за напълно произволен извод. Представените писмени доказателства установяват плащане по спорните фактури. Обстоятелствата, че дружеството, което управлява предоставените парични средства е регистрирано или не по ЗДДС и дали е бил или не открит на адреса управител или упълномощено лице, единствено могат да се приемат като индиция за направения от данъчните органи извод, но сами по себе си те не могат да го обусловят и докажат по безспорен начин. В тази връзка, съдът приема, че представените писмени доказателства установяват и доказват извършеното плащане по процесните фактури, а изводът в обратна насока направен от органите по приходите е произволен и не почива на доказателствата по делото.

Доводите на органите по приходите, с което обуславят извода за липса на реални доставки- изведен от установените факти, че предходните доставчици са deregистрирани по ДДС в предшестващи периоди по инициатива на орган по приходите- не може да доведе до извод, че тези доставки не са осъществени. Реално приемайки това, данъчните органи считат, че deregистриранте по ДДС дружества не могат да извършват търговска дейност, което противоречи на житейската логика и действителност.

Следва и тук да се отбележи, че всички разглеждани фактури са пряко свързани с извършваната икономическа дейност на ревизираното лице през процесните периоди.

Предвид на констатацията за редовност на воденото счетоводство на жалбоподателя и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да бъде прието, че разглежданите писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочен в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. При това положение, не следва да има съмнение, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в подкрепа становището на жалбоподателя за реалност на извършената доставка.

Твърдението на органа по приходите -за липса на реално изпълнение на

предмета на фактурираните услуги, представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание. Според правото на Съюза- не е пречка, държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание за част от данъчна измама - Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010г. по дело C-285/09, § 48 и 49. Предвид на което, съдът, съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик, следва да провери дали е измама или злоупотреба при издаването им.

По настоящия случай, не се установяват обективни данни, въз основа на които може да се заключи, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделките, с които обосновава правото си на приспадане, са част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Това обосновава изводът, че с обжалвания РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит.

В конкретния случай, не се доказва участие на ревизираното лице в данъчна измама, не са установени обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от някой от преките му доставчици. При това положение съобразно практиката на СЕС в Решение от 21.06.2012г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА. В доказателствена тежест на ответника е да установи наличието на данъчна измама. Неангажирането на никакви доказателства за това води и до еднозначния извод, че ревизираното лице неправилно е било санкционирано, с отказ да му се признае спорното право.

Нещо повече - изрично в практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) се приема, че установяването на фактите пряко свързани с ресурсната и кадрова обезпеченост на доставчика е в доказателствена тежест на ревизиращия орган, което правило се извлича при тълкуването на чл.168б."а", чл.178б."а", чл.220, т.1, чл.226 и чл.273 на Директива 2006/112/ ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на ДДС, както и че на получателя по доставките не може да му се възлага в тежест да установява дали неговия доставчик е имал обезпеченост (в случая кадрова) за изпълнение на спорните дейности. Недекларирането на наети работници или тяхната квалификация е застъпено в решение по дело C-324/11 (Gabor Toth) и според него Директива 2006/112/ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това

че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници или тяхната квалификация, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Констатации в тази насока не са изтъкнати от приходната администрация. В обобщение, съдът намира, че органите по приходите неоснователно и в противоречие с материалния закон са отказали да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ТАНИТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД.

Изводите на данъчните органи за фиктивност на доставките за спорните фактури с доставчик „АНАДОРА“ ЕООД, с които е отказано признаване правото на данъчен кредит в общ размер на 59874,98лв. се базират на няколко обстоятелства: липса на кадрови и материален капацитет за извършване на доставките, дружеството доставчик е включено в БД „риск“ и е деригистрирано по ЗДДС от 06.07.2022г. (след датите на спорните доставки), не е декларирало приходите от процесните фактури; не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „АНАДОРА“ ЕООД и как е достигнало до заплащане именно на тази цена;

Направени са изводи, че ревизираното лице не е могло да не знае, че участва в привидна доставка на материали и услуги и поради това е прието, че следва да бъде отказано право на данъчен кредит.

Според съдебния състав тези изводи са напълно произволни и не почиват на събраните по делото доказателства.

Сред доказателствата за реалното извършване на доставките приобщените в съдебното производство договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19 (л.30-114 от том ! от съдебното производство), които документално съответстват на всяка една от процените фактури, тяхното надлежно осчетоводяване както при доставчика, така и при получателя, наличното на разплащането по издадените фактури. Следва да се посочи, че в приетите в хода на съдебното следствие писмени доказателства и приетата без възражения ССЕ, оборват изводите на органите по приходите, а именно, че не е декларирало приходите от процесните фактури; не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „АНАДОРА“ ЕООД и как е достигнало до заплащане именно на тази цена установяват. В приложените договори за строителство е посочен цената на всяка доставка и условията за извършване на същата, а в протоколи акт

обр.19- как е достигнало до заплащане именно на тази цена установяват, с конкретно посочване на дейностите и тяхната стойност. Доказателства са представени и за извършване на договорените дейности, което се установява от приложените приемо-предавателни протоколи. На следващо място приетите и приобщени писмени доказателства: хронологични регистри по сметка 411, 503, 703 за „Строител“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Еф-Джи-Ай Интернешънъл“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „С Ейч Ел България“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Техномакс БГ“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Уиш Бюши“ ЕООД (л.115-122 от том 1 от съдебното производство) оборват и заключението на приходните органи, че „АНАДОРА“ ЕООД не е декларирало приходите от процесните фактури. В каквато насока са и заключенията на ССЕ.

На следващо място доказателство за реалност на доставките се явява и тяхното разплащане. В тази връзка се установява, че са налице доказателства за извършени плащания по фактурите, които са надлежно осчетоводени, т.е. цената по договорите и издадените фактури е платена, поради което следва да се приеме, че с осъществяването на дължимата престация- е налице дължимо плащане на законно основание по издадени фактури за услуги.

Следва и тук да се отбележи, че всички разглеждани фактури са пряко свързани с извършваната икономическа дейност на ревизираното лице през процесните периоди.

Предвид на констатацията за редовност на воденото счетоводство на жалбоподателя и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да бъде прието, че разглежданите писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочен в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. При това положение, не следва да има съмнение, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в подкрепа становището на жалбоподателя за реалност на извършената доставка.

Твърдението на органа по приходите -за липса на реално изпълнение на предмета на фактурираните услуги, представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание. Според правото на Съюза- не е пречка, държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание за част от данъчна измама - Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010г. по дело С-285/09, § 48 и 49. Предвид на което, съдът, съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик,

следва да провери дали е измама или злоупотреба при издаването им.

По настоящия случай, не се установяват обективни данни, въз основа на които може да се заключи, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделките, с които обосновава правото си на приспадане, са част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Това обосновава изводът, че с обжалвания РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит.

В конкретния случай, не се доказва участие на ревизираното лице в данъчна измама, не са установени обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от някой от преките му доставчици. При това положение съобразно практиката на СЕС в Решение от 21.06.2012г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА. В доказателствена тежест на ответника е да установи наличието на данъчна измама. Неангажирането на никакви доказателства за това води и до еднозначния извод, че ревизираното лице неправилно е било санкционирано, с отказ да му се признае спорното право.

Нещо повече - изрично в практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) се приема, че установяването на фактите пряко свързани с ресурсната и кадрова обезпеченост на доставчика е в доказателствена тежест на ревизиращия орган, което правило се извлича при тълкуването на чл.168б."а", чл.178б."а", чл.220, т.1, чл.226 и чл.273 на Директива 2006/112/ ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на ДДС, както и че на получателя по доставките не може да му се възлага в тежест да установява дали неговия доставчик е имал обезпеченост (в случая кадрова) за изпълнение на спорните дейности. Недекларирането на наети работници или тяхната квалификация е застъпено в решение по дело C-324/11 (Gabor Toth) и според него Директива 2006/112/ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници или тяхната квалификация, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Констатации в тази насока не са изтъкнати от приходната администрация.

В обобщение, съдът намира, че органите по приходите неоснователно и в противоречие с материалния закон са отказали да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „АНАДОРА“ ЕООД.

Изводите на данъчните органи за фиктивност на доставките за спорните фактури с доставчик „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД, с които е отказано признаване правото на данъчен кредит в общ размер на 65062,69лв. се базират на няколко обстоятелства: липса на кадрови и материален капацитет за извършване на доставките, дружеството доставчик е включено в дневниците си за покупки за ревизирувания период фирми включени в БД „риск“ и deregистрирани по ЗДДС, дружеството доставчик не е декларирало приходите от процесните фактури; дружеството доставчик не представила доказателства за заведена подробна счетоводна отчетност, не са представени доказателства за изпълнение на доставките, не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД и как е достигнало до заплащане именно на тази цена.

Направени са изводи, че ревизираното лице не е могло да не знае, че участва в привидна доставка на материали и услуги и поради това е прието, че следва да бъде отказано право на данъчен кредит.

Според съдебния състав тези изводи са напълно произволни и не почиват на събраните по делото доказателства.

Сред доказателствата за реалното извършване на доставките са приобщените в съдебното производство договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19 (л.178-302 от том 1 от съдебното производство), които документално съответстват на всяка една от процесните фактури, тяхното надлежно осчетоводяване както при доставчика, така и при получателя, наличното на разплащането по издадените фактури. Следва да се посочи, че в приетите в хода на съдебното следствие писмени доказателства и ССЕ оборват изводите на органите по приходите, а именно, че не е декларирало приходите от процесните фактури; не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД и как е достигнало до заплащане именно на тази цена установяват. В приложените договори за строителство е посочен цената на всяка доставка и условията за извършване на същата, а в протоколи акт обр.19- как е достигнало до заплащане именно на тази цена установяват, с конкретно посочване на дейностите и тяхната стойност. Доказателства са представени и за

извършване на договорените дейности, което се установява от приложените приемо-предавателни протоколи. На следващо място приетите и приобщени писмени доказателства: хронологични регистри по сметка 411, 503 за „Строител“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Климат Трейд“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Вейпинг Дистрибушън“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Надомно“ ЕООД и хронологични регистри по сметка 401 за „Ултрамарин Медия Къмпани“ ЕООД (л.303-311 от том 1 от съдебното производство) оборват и заключението на приходните органи, че „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД не е декларирало приходите от процесните фактури и дружеството доставчик не представила доказателства за заведена подробна счетоводна отчетност. В каквато насока са и заключенията на ССЕ.

Относно изводът на приходните органи, с който обосновават фиктивност на доставките, че дружеството доставчик е включено в дневниците си за покупки за ревизирания период фирми включени в БД „риск“ и deregистрирани по ЗДДС, както беше посочено не се приема от съда, доколкото приемайки това, данъчните органи считат, че deregистриранте по ДДС или включването им в БД „риск“ дружества не могат да извършват търговска дейност, което противоречи на житейската логика и действителност.

На следващо място доказателство за реалност на доставките се явява и тяхното заплащане. Следва да се отбележи, че движението на парични средства, следва да е предприето на правно основание, в разглеждания случай - като заплащане договорената цена на доставките. В тази връзка се установява, че са налице доказателства за извършени плащания по фактурите, които са надлежно осчетоводени, т.е. цената по договорите и издадените фактури е платена, поради което следва да се приеме, че с осъществяването на дължимата престация- е налице дължимо плащане на законно основание по издадени фактури за услуги.

Следва и тук да се отбележи, че всички разглеждани фактури са пряко свързани с извършваната икономическа дейност на ревизираното лице през процесните периоди.

Предвид на констатацията за редовност на воденото счетоводство на жалбоподателя и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да бъде прието, че разглежданите писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочен в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. При това положение, не следва да има съмнение, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в

подкрепя становището на жалбоподателя за реалност на извършената доставка.

Твърдението на органа по приходите -за липса на реално изпълнение на предмета на фактурираните услуги, представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание. Според правото на Съюза- не е пречка, държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание за част от данъчна измама - Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010г. по дело C-285/09, § 48 и 49. Предвид на което, съдът, съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик, следва да провери дали е измама или злоупотреба при издаването им.

По настоящия случай, не се установяват обективни данни, въз основа на които може да се заключи, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделките, с които обосновава правото си на приспадане, са част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Това обосновава изводът, че с обжалвания РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит.

В конкретния случай, не се доказва участие на ревизираното лице в данъчна измама, не са установени обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от някой от преките му доставчици. При това положение съобразно практиката на СЕС в Решение от 21.06.2012г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА. В доказателствена тежест на ответника е да установи наличието на данъчна измама. Неангажирането на никакви доказателства за това води и до еднозначния извод, че ревизираното лице неправилно е било санкционирано, с отказ да му се признае спорното право.

Нещо повече - изрично в практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) се приема, че установяването на фактите пряко свързани с ресурсната и кадрова обезпеченост на доставчика е в доказателствена тежест на ревизиращия орган, което правило се извлича при тълкуването на чл.168б."а", чл.178б."а", чл.220, т.1, чл.226 и чл.273 на Директива 2006/112/ ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на ДДС, както и че на получателя по доставките не може да му се възлага в тежест да установява дали неговия доставчик е имал обезпеченост (в случая кадрова) за изпълнение на спорните дейности. Недекларирането на наети работници или тяхната квалификация е застъпено в решение по дело C-324/11 (Gabor Toth) и според него Директива 2006/112/ трябва да се

тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници или тяхната квалификация, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Констатации в тази насока не са изтъкнати от приходната администрация. В обобщение, съдът намира, че органите по приходите неоснователно и в противоречие с материалния закон са отказали да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ БРАНДЕРА“ ЕООД.

Изводите на данъчните органи за фиктивност на доставките за спорните фактури с доставчик „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД, с които е отказано признаване правото на данъчен кредит в общ размер на 14850,86лв. се базират на няколко обстоятелства: липса на кадрови и материален капацитет за извършване на доставките, дружеството доставчик е включено в БД „риск“ и е деригистрирано по ЗДДС от 06.04.2022г. (след датите на спорните доставки), не е декларирало приходите от процесните фактури; не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД и как е достигнало до заплащане именно на тази цена; и как е достигнало до заплащане именно на тази цена;

Направени са изводи, че ревизираното лице не е могло да не знае, че участва в привидна доставка на материали и услуги и поради това е прието, че следва да бъде отказано право на данъчен кредит.

Според съдебния състав тези изводи са напълно произволни и не почиват на събраните по делото доказателства.

Направени са изводи, че ревизираното лице не е могло да не знае, че участва в привидна доставка на материали и услуги и поради това е прието, че следва да бъде отказано право на данъчен кредит.

Според съдебния състав тези изводи са напълно произволни и не почиват на събраните по делото доказателства.

Сред доказателствата за реалното извършване на доставките приобщените в съдебното производство договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19 (л.125-166 от том 1 от съдебното производство), които документално съответстват на всяка една от процените фактури, тяхното надлежно осчетоводяване

както при доставчика, така и при получателя, наличното на разплащането по издадените фактури. Следва да се посочи, че в приетите в хода на съдебното следствие писмени доказателства и ССЕ, оборват изводите на органите по приходите, а именно, че не е декларирало приходите от процесните фактури; не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „Х. ИНВЕСТ“ и как е достигнало до заплащане именно на тази цена установяват. В приложените договори за строителство е посочен цената на всяка доставка и условията за извършване на същата, а в протоколи акт обр.19- как е достигнало до заплащане именно на тази цена установяват, с конкретно посочване на дейностите и тяхната стойност. Доказателства са представени и за извършване на договорените дейности, което се установява от приложените приемо-предавателни протоколи. На следващо място приетите и приобщени писмени доказателства: хронологични регистри по сметка 411, 503, 703, 453/2 за „Строител“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Нанатекс“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Алвеста“ ЕООД, хронологични регистри по сметка 401 за „Кик Груп 2015“ ЕООД (л.167-174 от том 1 от съдебното производство) оборват и заключението на приходните органи, че „Х. ИНВЕСТ“ не е декларирало приходите от процесните фактури. В каквато насока са и заключенията на ССЕ.

Относно изводът на приходните органи, с който обосновават фиктивност на доставките, че дружеството доставчик е включено в дневниците си за покупки за ревизирания период фирми включени в БД „риск“ и деригистрирани по ЗДДС, както беше посочено не се приема от съда, доколкото приемайки това, данъчните органи считат, че дерегистриранте по ДДС или включването им в БД „риск“ дружества не могат да извършват търговска дейност, което противоречи на житейската логика и действителност.

На следващо място доказателство за реалност на доставките се явява и тяхното разплащане. Движението на парични средства, следва да е предприето на правно основание, в разглеждания случай - като заплащане договорената цена на доставките. В тази връзка се установява, че са налице доказателства за извършени плащания по фактурите, които са надлежно осчетоводени, т.е. цената по договорите и издадените фактури е платена, поради което следва да се приеме, че с осъществяването на дължимата престация- е налице дължимо плащане на законно основание по издадени фактури за услуги

Следва и тук да се отбележи, че всички разглеждани фактури са пряко свързани с извършваната икономическа дейност на ревизираното лице

през процесните периоди.

Предвид на констатацията за редовност на воденото счетоводство на жалбоподателя и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да бъде прието, че разглежданите писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочен в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. При това положение, не следва да има съмнение, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в подкрепа становището на жалбоподателя за реалност на извършената доставка.

Твърдението на органа по приходите -за липса на реално изпълнение на предмета на фактурираните услуги, представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание. Според правото на Съюза- не е пречка, държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание за част от данъчна измама - Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010г. по дело C-285/09, § 48 и 49. Предвид на което, съдът, съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик, следва да провери налице ли е измама или злоупотреба при издаването им.

По настоящия случай, не се установяват обективни данни, въз основа на които може да се заключи, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделките, с които обосновава правото си на приспадане, са част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Това обосновава изводът, че с обжалвания РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит.

В конкретния случай, не се доказва участие на ревизираното лице в данъчна измама, не са установени обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от някой от преките му доставчици. При това положение съобразно практиката на СЕС в Решение от 21.06.2012г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА. В доказателствена тежест на ответника е да установи наличието на данъчна измама. Неангажирането на никакви доказателства за това води и до еднозначния извод, че ревизираното лице неправилно е било санкционирано, с отказ да му се признае спорното право.

Нещо повече - изрично в практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) се приема, че установяването на фактите пряко свързани с ресурсната и кадрова обезпеченост на доставчика е в доказателствена тежест на

ревизиращия орган, което правило се извлича при тълкуването на чл.168б."а", чл.178б."а", чл.220, т.1, чл.226 и чл.273 на Директива 2006/112/ ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на ДДС, както и че на получателя по доставките не може да му се възлага в тежест да установява дали неговия доставчик е имал обезпеченост (в случая кадрова) за изпълнение на спорните дейности. Недекларирането на наети работници или тяхната квалификация е застъпено в решение по дело С-324/11 (Gabor Toth) и според него Директива 2006/112/ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници или тяхната квалификация, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Констатации в тази насока не са изтъкнати от приходната администрация. В обобщение, съдът намира, че органите по приходите неоснователно и в противоречие с материалния закон са отказали да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД.

Изводите на данъчните органи за фиктивност на доставките за спорните фактури с доставчик „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, с които е отказано признаване правото на данъчен кредит в общ размер за материали и услуги в общ размер на 20000,00лв. се базират на няколко обстоятелства: липса на кадрови и материален капацитет за извършване на доставките, дружеството доставчик е включено в дневниците си за покупки за ревизирания период фирми включени в БД „риск“ и deregистрирани по ЗДДС, дружеството доставчик не е декларирало приходите от процесните фактури; не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и как е достигнало до заплащане именно на тази цена.

Направени са изводи, че ревизираното лице не е могло да не знае, че участва в привидна доставка на материали и услуги и поради това е прието, че следва да бъде отказано право на данъчен кредит.

Според съдебния състав тези изводи са напълно произволни и не почиват на събраните по делото доказателства.

Сред доказателствата за реалното извършване на доставките

приобщените в съдебното производство договори за строителство, приемо-предавателни протоколи, протоколи акт обр.19 (л.488-498 от том 2 от съдебното производство), които документално съответстват на всяка една от оцените фактури, тяхното надлежно осчетоводяване както при доставчика, така и при получателя, наличното на разплащането по издадените фактури. Следва да се посочи, че в приетите в хода на съдебното следствие писмени доказателства и ССЕ оборват изводите на органите по приходите, а именно, че не е декларирало приходите от процесните фактури; не били предоставени доказателства защо ревизираното лице избрало за доставчик именно „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и как е достигнало до заплащане именно на тази цена установяват. В приложените договори за строителство е посочен цената на всяка доставка и условията за извършване на същата, а в протоколи акт обр.19- как е достигнало до заплащане именно на тази цена установяват, с конкретно посочване на дейностите и тяхната стойност. Доказателства са представени и за извършване на договорените дейности, което се установява от приложените приемо-предавателни протоколи. В каквато насока са и заключенията на ССЕ.

Относно изводът на приходните органи, с който обосновават фиктивност на доставките, че дружеството доставчик е включено в дневниците си за покупки за ревизирания период фирми включени в БД „риск“ и deregистрирани по ЗДДС, както беше посочено не се приема от съда, доколкото приемайки това, данъчните органи считат, че deregистрираните по ДДС или включването им в БД „риск“ дружества не могат да извършват търговска дейност, което противоречи на житейската логика и действителност.

На следващо място доказателство за реалност на доставките се явява и тяхното разплащане. Движението на парични средства, следва да е предприето на правно основание, в разглеждания случай - като заплащане договорената цена на доставките. В тази връзка се установява, че са налице доказателства за извършени плащания по фактурите, които са надлежно осчетоводени, т.е. цената по договорите и издадените фактури е платена, поради което следва да се приеме, че с осъществяването на дължимата престация- е налице дължимо плащане на законно основание по издадени фактури за услуги

Следва и тук да се отбележи, че всички разглеждани фактури са пряко свързани с извършваната икономическа дейност на ревизираното лице през процесните периоди.

Предвид на констатацията за редовност на воденото счетоводство на жалбоподателя и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с

процесните фактури, следва да бъде прието, че разглежданите писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочен в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. При това положение, не следва да има съмнение, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в подкрепа становището на жалбоподателя за реалност на извършената доставка.

Твърдението на органа по приходите -за липса на реално изпълнение на предмета на фактурираните услуги, представлява по същество твърдение за издаването на фактура с невярно съдържание. Според правото на Съюза- не е пречка, държавите членки да считат съставянето на фактури с невярно съдържание за част от данъчна измама - Решение на Съда на ЕС от 7 декември 2010г. по дело C-285/09, § 48 и 49. Предвид на което, съдът, съобразно твърденията на органа по приходите, че не е доказано доставките да са осъществени от посочения във фактурите доставчик, следва да провери дали е измама или злоупотреба при издаването им.

По настоящия случай, не се установяват обективни данни, въз основа на които може да се заключи, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделките, с които обосновава правото си на приспадане, са част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Това обосновава изводът, че с обжалвания РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит.

В конкретния случай, не се доказва участие на ревизираното лице в данъчна измама, не са установени обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от някой от преките му доставчици. При това положение съобразно практиката на СЕС в Решение от 21.06.2012г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА. В доказателствена тежест на ответника е да установи наличието на данъчна измама. Неангажирането на никакви доказателства за това води и до еднозначния извод, че ревизираното лице неправилно е било санкционирано, с отказ да му се признае спорното право.

Нещо повече - изрично в практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) се приема, че установяването на фактите пряко свързани с ресурсната и кадрова обезпеченост на доставчика е в доказателствена тежест на ревизиращия орган, което правило се извлича при тълкуването на чл.168б."а", чл.178б."а", чл.220, т.1, чл.226 и чл.273 на Директива 2006/112/ ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на ДДС,

както и че на получателя по доставките не може да му се възлага в тежест да установява дали неговия доставчик е имал обезпеченост (в случая кадрова) за изпълнение на спорните дейности. Недекларирането на наети работници или тяхната квалификация е застъпено в решение по дело С-324/11 (Gabor Toth) и според него Директива 2006/112/ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници или тяхната квалификация, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Констатации в тази насока не са изтъкнати от приходната администрация. В обобщение, съдът намира, че органите по приходите неоснователно и в противоречие с материалния закон са отказали да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ВЕЙПИНГ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД.

С оглед на което жалбата се явява основателна и ревизионният акт следва да бъде отменен в тази част като незаконосъобразен. Тъй като се отменят задълженията за ДДС, произтичащи от незаконосъобразния отказ да се признае правото на данъчен кредит, следва да бъдат отменени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главните задължения.

По ЗКПО:

Данъчните органи са извършили увеличение на декларирания финансов резултат за 2021г. на основание чл. 26, т. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата от 1 172 694,97 лв., представляваща непризнати разходи, отчетени по фактури от „МИРО СТАР“ ЕООД, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД и „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД. Органите по приходите са приели, че въпросните фактури не отразяват вярно стопанските операции и е налице отклонение от данъчно облагане.

За периода от м. 01.2021г. до м. 05.2021г. са били отчетените разходи общо в размер на 863 849,90 лв. по фактури, издадени от „МИРО СТАР“ ЕООД и „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Като е прието от приходните органи, че е налице липса на реални доставки, този извод е направен в РД №Р-22002222002661-092-001/07.12.2022г. Същият РД е издаден на „СТРОИТЕЛ“ при ревизия по ЗДДС за периодите от м. 11.2020г. до

м. 05.2021г. и за корпоративен данък за 2020г. и е присъединен към настоящата ревизия с Протокол №1813347/15.12.2022г.

Данъчните органи не са признали и отчетените разходи за периодите от м. 06 до м. 12.2021г. по фактури, издадени от „МИРО СТАР“ ЕООД в размер на 134 708, 40 лв., по фактури от „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в размер на 52 506,79 лв., по фактури от „АНАДОРА“ ЕООД в размер на 53 155,37 лв. и по фактури от „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД в размер на 68 474,50 лв. или общо непризнатите разходи по фактурите от изброените доставчици са в размер на 1 172 694,97 лв.

Констатирано е било, че за 2021г. ревизираното дружество е декларирало данъчна печалба от 97 861,47 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 9 786,15 лв. Като през 2021г. дружеството е внесло авансови вноски в размер на 19 200,00 лв. След направените с РА корекции е установена данъчна печалба от 1 270 556,44 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 127 055,64 лв. Предвид направените авансови вноски в размер на 19 200,00 лв., е бил определен корпоративен данък за довносяне в размер на 107 855,64 лв. и лихва за забава в размер на 8 352,64 лв.

В тази връзка са били направени изводи, че според разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Посочили са, че документалната обоснованост е показател дали отчетения разход е пряко свързан и обслужва стопанската дейност на задълженото лице. Позовали на разпоредбата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, според която не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Посочили са, че стопанските операции трябва да бъде обезпечени документално, като доказателство, че тя е извършена и условията, при които е извършена. Като е направен извод, че съобразно установената недоказаната реалност на доставките по спорните фактури, издадени от „М. СТАР“, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД и „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД, не са налице разходи за 2021г., които следва да бъдат признати за данъчни цели по ЗКПО и е коригиран финансовия резултат на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД. Прието е, че са налице и обстоятелствата по чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, според която, за отклонение от данъчно облагане се смята заплащането на възнаграждение или обезщетение за услуги, без същите да са реално осъществени.

Съдът, счита, че тези изводи на данъчните органи са незаконосъобразни, доколкото от събраните в хода на административното производство и

приобщените в хода на съдебното производство писмени доказателства, изготвената и приета ССЕ се установява реалност на доставките по спорните фактури, издадени от „М. СТАР“, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД и „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД за 2021г., за което бяха изложени аргументи по-горе в настоящото решение, които е безпредметно да се повтарят. Доколкото изводът на органите по приходите за непризнаван за данъчни цели на извършените разходи по процесните фактури за 2021г. се базират единствено, на приетото от тях нереалност на доставките и с оглед направените изводи по-горе от които се установява, че доставките са реално осъществени, то и изводът за тяхното непризнаване за данъчни цели се явява незаконосъобразен. Според съдебния състав, приложените и приобщени доказателства в достатъчна степен установяват извършените разходи и тяхното документно обосноваване. На следващо място, при преценена на наличните доказателства в безспорно се установява, че тези разходи са били свързани с икономическата дейност на дружеството. Ето защо, съдът приема, че разходите по фактури, издадени от „М. СТАР“, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД и „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД за 2021г. са пряко свързани с дейността на дружеството, същите са документно обосновани и са налице доказателства за тяхното извършване, което е основание да бъдат приети за данъчни цели.

В допълнение следва да се отбележи, че се споделя възражението свързано с позоваване от данъчните органи за констатациите в настоящата част на РА на приобщен към делото, но невлязъл в сила и обжалван РД. Още повече, че в настоящото съдебно производство с оглед събираните доказателства, се установи, че констатациите във въпросния РД са неправилни и незаконосъобразни.

Ето защо РА и в тази си част се явява незаконосъобразен, и следва да бъде отменен.

С оглед на което, жалбата се явява основателна и ревизионният акт следва да бъде отменен и в тази част като незаконосъобразен. Тъй като се отменят задълженията за ЗКПО произтичащи от незаконосъобразния отказ да се признаят разходите по фактури издадени „М. СТАР“, „ТАИНА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АНАДОРА“ ЕООД и „ХРИСТОВИ ИНВЕСТ“ ЕООД за 2021г. за данъчни цели, следва да бъдат отменени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главните задължения.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът трябва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски.

При извода за основателност на жалбата и при своевременно заявените

искания, разноси се следват на жалбоподателя. Жалбоподателят е направил разноси общо в размер на 50 лв. за държавна такса, 2500лв. за изготвяне на ССЕ и претендира 33500 лв. адвокатско възнаграждение. Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съдът, счита, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение не е основателно. В тази насока се отчетоха: значителната фактическата и правна сложност на делото; множеството проведени съдебни заседания; приемането на значителни по брой и вид писмени доказателства и изслушване и приемане на ССЕ. В тази връзка, същото следва да се уважи в претендирания размер. Налице са и доказателства за извършване на разноските от страна на жалбоподателят. Поради което, следва да се присъдят разноси в полза на жалбоподателя в общ размер от 36050лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 79 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ № №P-22221722003385-091-001/24.03.2023г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и С. Д. М.- ръководител на ревизията, поправен с РАПРА №П-22221723079602-003-001/28.04.2023г., потвърден в срока по чл.156, ал.5 от ДОПК с Решение № 1035/26.07.2023г.на Директора на ОДОП-С..

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. да заплати на „СТРОИТЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] разноси по делото в размер на 36050 / тридесет и шест хиляди и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.